

50

Pühendatud kooli
kokkutulekule

Tere tulemast!

juuni 2016, nr 62

Kullamaa Keskkooli
ajaleht

Kullamaa Kõmu

Millal Sina meie koolis käisid? Mitmenda lennu vilistlane sa oled? Kas sa käisid siin põhikoolis või keskkoolis? Või olid hoopis õpetaja? Nii palju erinevaid küsimusi, aga mõte on kõigil üks—millal oli Kullamaa kool sulle, lugupeetud pedagoog, kallid koolivend ja -õde, see armas kohakene elus, kus möödusid päevad täis nalja ja naeru, nuttu ja pisaraid, pidusid ja tülisid, armastust ja meeleheidet, pettumust ja rõõmu? Te kõik olete oodatud tagasi, kasvõi korraks, et koos meenutada olnut.

Aga need noored siin pildil ei mõtle veel tagasi tulemisest. Nemad kiirustavad edasi. Elumere lainetesse sukeldub järjekordne “klassitais” õpilasi.

Kullamaa Keskkooli 37. lend lahkub pesast

Suurus pole oluline! Just selline on meie moto. Põhikooli lõpetades oli meie ridades 18 inimest, neist 10 jätkas siinsamas keskkoolis, kuid enne 10. kl lõpetamist lahkus 7 väga huvitavaid isikuid—klassijuhatajana jäin neist puudust tundma. Juurde tuli 3 õpilast. Üksteist hoides ja aidates me selle koosseisuga lõpusirge poole rühkisime ja 20. juunil loeme seega ühe etapi oma elus lõppenuks. Per aspera

ad astra! Nii võiks kokku võtta selle teekonna. Tähtede poole liiguvad: **Pirja Laanemets, Greete Läht, Maik Lember, Regina Kändla, Mery-Liis Välis ja Keily Moks** (puudub pildilt kuna on beebiga kodus). Iga nime taga on laps oma unistustega ja ei ole kellegi asi neid unistusi liiga suureteks või tühisteks pidada. Igapäev jaoks on kuskil üks tee, sest astuma peab, selge on see.

Klassijuhataja Heli Mäe

Õpilane arvab	2
Digiajastu kool	3
Ergo Kuld	4
Pool sajandit	5
Huvitöö	5
London trip	6
Malesimultaan	7
Peep muretseb	7
Taekwondo	7
Koolipulm	8

Aasta õpetaja—

Mai Jõevee

Aasta õpilane—

Pille-Riin Seimann

Palju õnne!

HUVITAV TEADA

- Kooli sünnipäev on 16. september. Sellel päeval 1966. a avati siin koolimaja.
- 1972. a alustas direktor Viktor Topper kooli juurdeehitusega.
- 1975. a oli uus osa valmis.
- 1976. a alustas tööd Kullamaa Keskkool, direktor Armas Merevoo.
- Suurim õpilaste arv—369—oli siin 1979. a.
- Hetkel on koolis 127 õpilast.

Mis meist saab?

Õpilane arvab ehk unistada ikka võib

Mis teeb tunni huvitavaks?

Kui tehakse katseid, on lõbus, õpetaja räägib huvitavalt, tehakse Kuldvillakut, Kahooti ja Quizletit, kasutatakse mobiili ja interneti ning üldse uuemaid õpetamisvõtteid, tund on mitmekesine, saab arutada õpetajaga mitte ainult ei loeta või kirjutata, kutsutakse erinevaid külalisõpetajaid.

Agnes Kütt ja Marge Jõelett viisid 20 a tagasi samasuguse küsitluse koolis läbi. Selgus, et tund on huvitav siis, kui saad kõigest aru. Vastati ka seda, et kõige parem, kui õpetaja tundi üldse ei tulegi.

Kuidas spikerdatakse?

Kõik vajalik on võimalik kirjutada kustummi peale, spikri saab kinnitada õpetajanätsuga laua alla ja vajadusel vaadata, võtad õpiku ja teed lihtsalt maha, jalatsite peale võib kirjutada, tavaliselt siiski käe peale, läbipaistva kaanega kaustikus, pinalis, tavaliselt spikerdatakse telefonist (kas on sinna spikker tehtud või pildistatud vajalikud asjad üles) ning telefon pannakse lahtisesse pinalisse ja vaikselt toimetatakse töö ajal.

Spikerdatakse peaaegu kõigis ainetes: matemaatikas, eesti keeles, geograafias, füüsikas, keemias, inglise keeles, ajaloo, saksa keeles, kõige rohkem tehti seda vene keeles, aga nüüd uue õpetajaga mitte nii palju.

Sama tulemus saadi ka 1996. a küsitluses. Ainus erinevus seisneb vahendites – nutitelefonid teevad praegu õpilaste elu ikka tunduvalt lihtsamaks.

Milline on hea õpetaja?

Hea õpetaja on rahulik, ei hakka iga asja peale kohe karjuma, ei vala oma halba tuju õpilaste peal välja, oskab ennast selgelt väljendada, kohtleb kõiki võrdselt, on juba tunni alguses rõõmus, ei lase koduseid töid teha, paneb õpilased tööle, aga ei ole üldse kuri, oskab seada tundi nii, et õpilastel oleks tore, räägib rahuloleval toonil ning on hingelt rahunev, oskab õpilastega suhelda, nooremapoolne, mõistab nalja, oskab õpetada, teeb iga tunni huvitavaks, aitab õpilast, hoolib lastest, seletab tunni teema hästi lahti, teeb midagi ka oma aine väliselt, ei loobi

mürgiseid kommentaare, näeb, kui õpilasel on mure ja püüab aidata, kannatlik, ei närvitse.

Kristi Post uuris sama asja 20 a tagasi. Ka siis vastati, et hea õpetaja on rahulik, ei karju tunnis, on õiglane, õpetab arusaadavalt, on range, noor ja ilus, oskab suhelda, räägib huvitavalt. Õpetajad arvasid, et hea õpetaja võtab rahulikult kõiki probleeme, mõistab lapsi, väärtustab õpilaste isikupära ja tal on noortele ka midagi muud peale õpikutarkuse öelda.

Milline on hea kool?

Seal on head õpetajad ja klassikaaslased, soe ja hea söök, nooremad õpetajad ja uuemad õpetamisviisid, on hoolivust ja mõistmist, puhas, rohkem elektroonikat, pole kiusamist, heas koolis väikesed ei jookse ja ei karju, kohviautomaat ja sõbralikud inimesed, austus, pikemad vahetunnid, ei lärmata, välitunnid, heasse kooli läheks rõõmuga.

Romet Priimägi tegi sarnase küsitluse ideaalse kooli kohta 1996. aastal: koolil on keemialabor ja jõusaal, pikemad vahetunnid ja need on vaiksed, tualetid ei haise, kaotatud on vene keel ja mõned närvihaiged õpetajad, koolisöök on tasuta, rohkem õpetatakse ajalugu, inglise keelt ja arvutit, olemas on internet, õpilased ei pea klasse koristama, puudub kohutava plärinaga koolikell, koolis valitseb tugev pealiku sõna ja uus hindamissüsteem, on autoõpetus ja rohkem kehalise tunde.

No nii, õpilased 2016, päris palju sellest, mida teie koolikaaslased 20 a tagasi ideaalseks pidasid, on teil olemas – seega, meil on peaaegu ideaalne kool ju.

Mis pakub huvi tänapäeva noortele?

Loomulikult kõik see, mis on seotud digimaailmaga. Põhilised märksõnad on internet, videomängud, arvutimängud, filmid, muusika, Facebook, Snapchat, Youtube, Messenger. Aga vastati ka muud: loodus, sport, autod, reisimine, raamatud (isegi õpik), inglise keel, ajalugu, fotondus, riigikaitse, katsed nutitelefoni, söömine, magamine, suitsetamine, joomine, kiusamine.

Küsimustele vastasid õpilased alates 7. klassist. Iga laps vastas nii nagu ta oma mõtet sõnastada oskas. Kõlama jäi, et õpetaja peab olema rahulik. Huvitav, mida õpilased meile öelda tahavad?

Lehe koostasid kõik artiklite autorid. Fotod on erakogudest ja kooli fb lehelt. Vastutav toimetaja: Heli Mäe Trükikoda: Adograaf OÜ

Kooli parimad maletajad

Kolmanda veerandi lõpus toimusid **ülekooolilised meistrivõistlused malesimultaanis**. Minu teada esimest korda. Õpetaja **Peep Jõevee** mängis 18 vastasega, põhiliselt poisid. Igaüks tuli võistlusele mõttega õpetajale males ära teha. **Jander Selgisel** 7. klassist see ka õnnestus. Jander arvab, et ju õpe-

taja tähelepanu läks korraks mujale. Male juurde sattus Jander juhulkiult paar aastat tagasi Markose ja Marko mängu jälgides. Nüüd on mäng nii selge, et võib teistele ka õpetada. Koos klassivend Ormiga otsustati malering teha, käidi vallavanema jutul ja saadi ruumid. Orm ja Jander õpetavad malet 1x nädalas umbes 10 poisile.

Peep Jõevee muretseb...

...spordi saatuse pärast. "Pole enam, kellega sporti teha. Poisse on keskkoolis nii vähe ja needki on lorud. Tundides ei käida ja kui tul-lakse, siis ega eriti midagi teha ei suudeta, keel on ripakil väiksemagi pingutuse peale. Kehaline võimekus on alla käinud." Äkki oleks suuremat saali vaja? "Mis see aitaks? Aga saali mõõtmised ei vasta tõesti nõuetele, mehed käivad Ristil võrgu trenni tegemas." Mis on minitonist saanud? "Pole lund ju! Pole suusatajaidki. Ega radasid ka ei saa enam nii lihtsalt teha kui 20 a tagasi, kõik on eramaad ju ümberingi." 1996. a Kõmus oli Peep optimistlikum, aga olukord oli ka positiivsem. **H. Mäe**

Pildil mängib õpetaja Peep Jõevee Markoga 6. klassist.

Kristjan Kaljuste hätta ei jää

Millega sa, Kristjan, vabal ajal tegeled?

Ma käin *taekwondo* trennis. See on üks Põhja-Koreast pärit võitluskunst. Hakkasin sellega tegelema septembris.

Kust sul selline huvi tekkis?

Enne ma tegelesin ühe teise võitluskunstiga, *jujitsu* e *jujutsuga* (ju=õrn, pindlik, jutsu=kunst). Üks poiss kutsus trenni ja ma huvi pärast läksin. Tegelesin sellega vist 2-3 aastat, siis tüdinesin ära, hakkasime isaga internetist uurima, kas on veel midagi taolist ja leidsimegi *taekwondo* trenni Haapsalus, isa viib mind sinna 3x nädalas.

Miks see sulle meeldib?

Saab reisida. Hiljuti käisin Lätis võistlustel. Mul olid väga kogenu-d vastased, seega ma mingit kohta ei saanud, olen liiga vähe aega tegelenud veel. Ma sain aga kogemusi ja tarkusi juurde. Eile (15.05) käisin Tallinnas võistlemas. Tegin seal mitut asja: *sparringut* (võitlus reaalse vastasega), *tu'i* (võitlus kujutletava vastasega), *team-sparringut* ja spetsitehnikat.

Mida see team-sparring tähendab?

See on nii, et järjest lähme *tatami* (võistlusplats) äärest võist- lema, kordamööda, üks tuleb ja teine kohe läheb. Ja spets- tehnika tähendab seda, et peame hüppe pealt jalaga siht- märki tabama.

Mis su eesmärk on? Mida sa tahad saavutada?

Tahaksin musta vööd ja Euroopa ja maailma meistrivõist- lusele pääseda.

Milline vöö sul praegu on?

Praegu on mul valge vöö. Selleks, et saada järgmist värvi, pean tegema vööeksami. Kõigepealt ei saagi uut vööd, vaid saab värvilise triibu vöö peale. Neid vööeksameid te- hakse laagrites, kus meile kõi- gepealt õpetatakse, kuidas ek- samit teha. Näiteks kui ma tahan valge vöö peale kollast triipu, siis ma pean tegema 20 kükki, 20 käteköverdust, 1 löuatõmbamise ja muidugi *tu'i*d. Me peame ka küsimuste- le vastama. Kogu aeg õpime midagi juurde. Must vöö ei ole ka veel lõplik saavutus, sinna peale saab eksamitega teha *dan'*e, neid on mustal vööl 9, need on nagu erinevad tase- med.

Kuidas sul koolis läheb? Hakkad ju 4. klassi lõpetama.

Mul on neljad - viied, hästi

läheb, raskusi pole. **Mis su lemmiktund on?**

Eesti keel. **Aga inglise keel?**

Aa, see on nii lihtne, see nagu polegi õppeaine.

Selge see. Ma olen kuulnud jah, et sul on päris hea inglise keel. Räägid sa seda kuskil mujal ka peale kooli?

Trennis ühe vene poisiga suhtle- me inglise keeles, ta eesti keelt ei oska.

Aitäh, Kristjan. Siinkohal suur tänu kõikidele peredele, kes lei-avad aega ja võimalust lapse tren- nidega tegeleda.

H. Mäe

Kuidas ma naise võtsin

tatud ka veel. Muidugi ei saanud me niisama

lihtsalt peopaika sõita, vaid meid võeti poole tee peal rajalt maha ning pandi ülesandeid täitma. Mina

pidin näitama, et ma ühest puupakust jagu saan ning Kristi pidi beebit mähkima. Kultuurimajja jõudes võtsime (laste)shampuse klaase kokku lüües ka kõik külalised ilusti vastu. Sealmaalt läks lahti pidu söömise, joomise, tantsimise, mängude ning p i d e v a "kibe" karjumisega – nagu päris pulm. Mängude käigus pandi proovile nii mind ja mu abikaasat kui ka meie perekonda, sõpru, tuttavaid. Lõpuks lõikasime lahti ka tordi, mille pruutpaari tähistasid a r m s a d martsipanist vaikselt Goldenbecki poole. Issi tuli ka ja soovis mulle õnne. Kõik hakkas nüüd pihta. Mängima hakkas pulmamars. Pruutneitsid esja me isaga järgi. Jõudsime registreerimislaua ette, kus mu tulevane mees mind juba ootas. Olin mega ärevil, aga samas ka mega õnnelik, minust saab lõpuks proua Allika. Andsime oma vanded ja vahetasime sõrmused. Seejärel läks rahvas autodesse ja tiirutasime veidi majade vahel ringi, meie oma sigavinge pulmaautoga loomulikult kõige ees. Õhtujuht Riina Gilden viis läbi vingeid mängu, mulle meeldis kõige rohkem see, kus minu ja mu mehe tiim pidid maast sente üles korjama – kes sai rohkem, selle kätte jääb peres rahakott. Muidugi võitsin mina, mis sobib mulle ideaalselt. Seejärel pandi meid seljaga üksteise poole istuma ja öeldi väiteid ja me pidime tõstma üles selle kinga, kumba kohta see väide käib, et teada saada, kui hästi me teineteist tunneme. Päris hästi. Siis pidi mu kallid abikaasa mind naiste seast pimesi ära tundma põlvede järgi. Kolmanda tiiruga lõpuks tundis mu ära. Mina aga pidin käte järgi leidma üles oma mehe. Esimese arvamisega tundsin ta ära. Lõpuks mängisime ka pruutipärja maha. Tulevaseks pruutpaariks kroonisime Merle ja Margo. Ahjaa, pulmatort oli võrratult ilus ja maitses samahästi kui välja nägi. Täna kõik, kes pidu ette valmistada aitasid ja kes peol käisid, teiega oli nii tore ja loodan, et ka teile pulm meeldis. **Kristi Kütt (11. kl)**

14. aprill 2016 toimus õp Mai Jõevee korraldatud Kullamaa Keskkooli koolipulm, mille käigus mina ja mu kihlatu Kristi, oma kooselu ametlikuks tegime. Abieluettepaneku tegin ma Kristile ühel varasemal koolipeol. Pulmapidu leidis aset Kullamaa kultuurimajas, mis löödi enne pidu ka vastavalt üles. Oma pruudi nägemine enne pulmi pidi küll halba õnne tooma, kuid tahtmatult minul see õnnestus. Vaatamata sellele, ei kahetse ma seda, kuna ta oli imeilus. Ettevalmistused tehtud, oli aeg ülikond selga panna, kingad läikima lüüa ja sammud Goldenbecki poole seada, kus toimus paaripanek. Enne tseremoonia algust rääkisime paaripärijaga läbi, kuidas asi välja nägema hakkab. Seejärel liikusin mina saali pruuti ootama. Peale lühikest, kuid pinevust tekitavat pausi hakkas mängima muusika ning selle saatel talitas mu tulevane äi pruudi minu käevangu. Kristit üle andes andsin lubaduse tema eest hästi hoolt kanda. Seda ma ka olen teinud. Laua ees seistes tabas mind küll närv, kuid teadsin, et sellest saab parim päev mu elus. Värisevate kätega panime üksteisele sõrme sõrmused ning suudlesin siis oma naist. Õnnitlusi ja lilli tuli oi-kui palju. Peale pildistamist istusime pulmaautosse, milleks oli vana hea sapakas, lintide ja rosettidega kaunis-

pidin näitama, et ma ühest puupakust jagu saan ning Kristi pidi beebit mähkima. Kultuurimajja jõudes võtsime (laste)shampuse klaase kokku lüües ka kõik külalised ilusti vastu. Sealmaalt läks lahti pidu söömise, joomise, tantsimise, mängude ning p i d e v a "kibe" karjumisega – nagu päris pulm. Mängude käigus pandi proovile nii mind ja mu abikaasat kui ka meie perekonda, sõpru, tuttavaid. Lõpuks lõikasime lahti ka tordi, mille pruutpaari tähistasid a r m s a d martsipanist pörssad. Tants ja trall käis hiliste õhtutundideni. Pulmarahvas oli mõnus ja lõbus. See õhtu oli kindlasti meeldejääv nii minule ja Kristile kui ka pulma külalistele. **Janno Allika (11. kl)**

Lõpuks sain mehele!

Janno isa, **Jaanus Allika** rääkis 20 a tagasi Kõmus: Kullamaa koolis õpituga on päris kerge teistes koolides läbi lüüa; kõige rohkem on mul kasu olnud saksa keelest, teeb reisimise kergemaks; soovitan kõigil rohkem rõhku panna keelte õppimisele.

Juba hommikul vara oli mul närv sees, et appikene, täna on mu pulmapäev. Uskumatu. Nii palju oli veel vaja teha - kosmeetikusse minna ja peoplats üle vaadata. Lõpuks oli aeg sealmaal, et sain selle suure uhke kleidi selga panna, mu kallid pruutneitsid olid abiks. Läksime